

som Sagen indtil videre maatte indtage, at bringe nogen større Værding ind i Lovforslaget. Dette maa ogsaa for saa vidt være et tilstrækkeligt Svar fra mig til det ærede Medlem for Aalborg (W. Holm), som i overordentlig høj Grad undrede sig over, at dette Forslag var fremkommet omtrent i samme Skikkelse, i hvilken det forelaa ifjor. Det ærede Medlem, der jo selv var Medlem af Udvalget, veed meget godt, at de Værdinger, der bleve foreslaaede af Udvalgets Flertal, realiter saa at sige indskrænkede sig til en eneste, der ganske vist havde den største Betydning, idet den nemlig vedrørte Lovens Hovedpunkt, som er det, til hvilken Priss Afløsningen skal finde Sted. Jeg tror imidlertid ikke, at det ærede Medlem vil forlange af mig eller Andre, der have den Overbevisning, at den Priss, der den Gang blev sat af Udvalgets Flertal, ikke var billig i den Ordets Betydning, i hvilken jeg opfatter det, — at vi skulde optage et saadant Forslag; det ærede Medlem kan sandelig ikke fortaenke os i, at vi ikke gjøre det. Det er nemlig derom, hele Striden dreier sig, hvad der maa anses for en billig Erstatning, ikke billig i den Ordets Betydning, at Afløsningen skal koste saa Lidt som muligt for Yderne, men billig i den Betydning, at den gjør Ret og Skjel mellem begge Parter. Det ærede Medlem udtalte, at dette Forslag, saaledes som det foreligger, er vel skiftet til at give Tiendeerne en Ret, men at det ikke er skiftet til at give Tiendeyderne Noget, og han begrundede dette paa en Udtalelse af min ærede Sidemand (Frederiksen) om den Kurs, som man maatte antage, at et saadant Papir, som vilde komme ud i Verden med den Sikkerhed, Tiendeydelsen har, vilde faae, idet det nødvendigvis maatte blive høiere i Værdi end Prisen paa kongelige Obligationer. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke kan forstaa og ikke begriber, hvorledes denne Udtalelse fra min ærede Sidemand kan benyttes som et Argument paa den Maade, som sket er; thi det er jo netop en af de Fordele, der ville tilflyde Tiendeyderne, at de Papirer, som de blive raadige over, kunne blive mere værd end de Papirer, som de selv skulde yde i Erstatning. Det ærede Medlem maa fremdeles erindre, at Tiendeyderne faae den Fordel — og dette blev ganske vist i et andet Tiemed nylig fremhævet af det ærede Medlem for Svendborg (Høgsbro) — at Udsælsen ikke længer bliver undergivet de væsende Priser. Dernæst maa det ærede Medlem ei heller forglemme, at Tiendeyderne ogsaa vilde faae den Fordel, at Kornpriserne efter den Erfarung, man hidtil har haft, vilde vedblive i Forhold til andre Værdier at være stigende. Der skal jeg tillade mig at indskyde den Bemærkning, at forsaavidt det ærede Medlem for Svendborg Amt udtalte, at Lovforslagets 24 Aar vare et løst Skjøn, saa vil et hvilket som helst andet Antal Aar, naar man vil gaa til et høiere Tal, være et løst Skjøn, idet 24 Aar er det lempeligste Antal Aar, man kan bruge, naar

man overhovedet vil blive ved et saadant Antal Aar, som hidtil har været bragt i Anvendelse af den lovgivende Magt i lignende Forhold. Forøvrigt skal jeg paa Grund af den Stilling, som det synes, Lovforslaget i dette Dieblis indtager, og som i det Mindste paa mig har gjort det Indtryk, at jeg for mit Vedkommende ikke kan anse det for meget magtpaaliggende, om denne Sag behandles yderligere, indtil det foreligger saadanne Oplysninger og en saadan Bearbejdelse, som er antydet at ville komme fra den ærede Regjering, ikke indlade mig yderligere paa de forskjellige Enkeltheder, som ere fremkomne fra forskjellige Sider mod Lovforslaget, idet man har ment, Noget at det var for skarpt mod Tiendeyderne, og Andre, at det var for skarpt mod Tiendeerne. Jeg skal kun fastholde, at jeg er overbevist om, at det netop deler dem saa lige imellem som muligt.

J. Nees: Siden jeg tillod mig at forlange Ordet, er det allerede fremkommet saadanne Ytringer, at jeg vilde kunne frasalbe det. Da jeg imidlertid har det, skal jeg blot udtale, at, naar jeg er imod dette Forslag, er det blandt Andet ogsaa af finansielle Grunde. Det forekommer mig rigtigst, at den ærede Forslagsstiller gaar temmelig let over dette Spørgsmaal. Hvis jeg ikke har misforstaaet ham, sagde han i Dag, at Forslaget ingen finansielle Betænklichkeiten vilde have; men efter de Udtalelser, han fremkom med ved Forelæggelsen af Lovforslaget, har han dog selv indrømmet, at det vilde have en Betænklichkeit. Han har nemlig selv forudsagt, at dette Lovforslag muligen vil have til Følge, at Statsobligationerne vilde synke noget; men han svarede strax derpaa, at han ikke troede, det vilde være saa skadeligt, som naar Obligationerne blive udsætte under andre Forhold. Heri kan jeg paa ingen Maade være enig med ham. Jeg tror, at han meget vel kan forandre „noget“ til „meget“ og at hele Fremgangsmaaden vil have en betydelig Synken af vore Statsobligationer til Følge. Jeg kan derfor meget godt forstaa, at den tidligere Finantsminister har haft væsentlige Betænklichkeiten ved nærværende Lovforslag. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Høgsbro: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Den ærede Forslagsstiller har Ordet.

Frederiksen: Da jeg hører, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds begjærer Ordet, ønsker jeg helst at vente.

Formanden: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds har Ordet.